

Поссейдонъ не може та отърва отъ пагуба та. Дръжъ корабя си по близо до Сцилла, — по добръ да загубишь шестмина спътници, нежели да ги изгубишь сички тѣ.

„Ако избѣгнешъ благополучно отъ Сцилла и Харибда, тогасъ ще стигнешъ островъ Тринакія, дѣто Геліосъ, богъ тѣ на слънце то, държи прекрасны тѣ си стада, — рогатъ добытъкъ, гѣсторунны овцы, число то на кои то, никога са не смаява. Ако вый не турите рѣка на тѣхъ, тогасъ благополучно ще стигнете въ Иѡаки, макаръ че и тамъ та чакатъ разны опасности. Ако ли докочишь стада та на Геліоса, — тогасъ зло имашъ да итеглишь ты и твои тѣ другари: оставенъ отъ сички тѣ и безъ нищо ще стигнешъ ты на брѣга на Иѡака.“

Тѣй приказвала богиня та, кога то вече на небе то са заруменила утрення та зора. Одиссей побързалъ да са върне при другари тѣ си — и скоро тѣ загребили съ лопаты тѣ, спомагаемы отъ благопріятныя вѣтъръ, кой то имъ проводи Цирцея. Одиссей открылъ на пріатели тѣ си сичко, кое то му казала богиня та за сирены тѣ. Кога то корабъ тѣ приближилъ до опасны тѣ съблазнительницы, Одиссей зель востъкъ и затулилъ съ него уши тѣ на другаритѣ си; а за себе си заповѣдалъ да му свържатъ рѣцѣ тѣ и крака та и да го привържатъ о стълпа на корабя. И чу той пѣянье то на сирены тѣ, кои то го мамели: „На самъ, достохвалный Одиссее, обьрни корабя си, близо до земя та; ный ще ти попѣемъ прекрасны пѣсни. Кой то е чувалъ наши тѣ сладки гласове, той весело са връща у дома си, одаренъ съ висока мѣдрость. Ный знаймы сичко, що са е случило между Троены тѣ и Гърцы тѣ; ный знаймы сичко, що става по майка-земя.“

Тогасъ въ сърце то на Одиссея са запалило силно желаніе да приближи до сирены тѣ, — той заповѣдвалъ на другари тѣ си да го отвържатъ, но тѣ были глухи на неговы тѣ прозбы и нищо не чували отъ очарователны тѣ звукове на лукавы тѣ сирены. Тѣй корабъ тѣ благополучно заминѣлъ отъ тамъ и Одиссей извадилъ отъ-